

De Poemp

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT HEEMKRING DAVIDSFONDS NIJLEN
NUMMER 98 □ 04-06/2018 □ P309458 □ AK 2560 NIJLEN1

De grootste opstelwedstrijd van Vlaanderen

Naar de 30ste uitgave van onze Junior Journalist !

Op zaterdag 21 april 2018 werden de beste tien laureaten van de 29ste Junior Journalist van het Davidsfonds van Nijlen en Kessel gehuldigd tijdens een plechtige ontvangst op het gemeentehuis. Vijf studenten van het lager en vijf van het middelbaar onderwijs wisten uiteraard dat zij gewonnen hadden. Maar hoe, dat was toen de vraag. Daarop vinden onze lezers nu het antwoord in dit nummer.

Met meesterschap naar de 30ste uitgave in 2019

De 30ste Junior Journalist van Bevel, Kessel en Nijlen zal er, beslist, wel komen(*). Maar wie in de trein, op een zeldzame uitzondering na, alle jongeren over hun "smartphone" gebogen ziet, vraagt zich af waar het met het Nederlands naartoe gaat in een digitale wereld die bij voorkeur het Engels gebruikt. Die evolutie kunnen we vergelijken met de komst van de boekdrukkunst in de 15de eeuw. Een grotere uitwisseling van wetenschap en cultuur was onbetwistbaar het gevolg, maar de talen van de kleine landen werden zelden gedrukt... Hetzelfde probleem doet zich nu voor met het internet, waarop de commerciële bedrijven hun

De beste twee junior journalisten 2018: Van den Broeck Jasper (Githo Nijlen) en Linde De Cordt (Goe!Zo Klokkenlaan Nijlen) samen op de foto met hun prijsboeken. Proficiat!

producten op de eerste plaats in Amerikaans Engels aanbieden. Het is dus belangrijk dat talenkennis, waarin Vlamingen nog steeds uitblinken, uitgespeeld wordt in de bits en bytes van het internet... en in het Nederlands. Wij zouden zo het meesterschap waarmee een Rubens zich in zijn tijd manifesteerde in de schilderkunst moeten overdoen in onze onherroepelijk digitale tijd. Zo kan de aangekondigde "Google Assistant" waarschijnlijk heel binnenkort behoorlijk Nederlands spreken*. "Het is dus belangrijk dat wij in de taal- en spraaktechnologie van de Nederlandse taal blijven investeren." (Jan Odijk, hoogleraar Utrecht).

Bondig besluit

Een Nederlandssprekende Google Assistent? Wij zullen er trots op zijn. Het wordt steeds belangrijker, ook in de wereld van bits en bytes, een gedegen kennis van het Nederlands na te streven. Vlaanderen

Uitslag van de 29ste Junior Journalist in onze gemeente

en Nederland investeren al jaren in initiatieven als bijvoorbeeld de zorg en de ondersteuning van mensen met communicatieve beperkingen. Dat geeft het Nederlands, onze denk- en gevoelstaal, een goede plaats in de wereld (wij staan ongeveer gelijk met het Frans en het Duits)...

Mogen wij ondertussen de jongeren van al onze scholen uitnodigen om “met meesterschap” in 2018/2019 deel te nemen aan onze dertigste Junior Journalist wedstrijd? Welkom!

Walter Caethoven.

Geraadpleegde bron:
Taalunie, Bericht juni 2018, Mathilde Jansen.

(**) De 30ste Junior Journalist, wedstrijd 2019, krijgt het thema “Meesterschap” mee. In september/oktober komen de mensen van het Davidsfonds in de scholen van Bevel, Kessel en Nijlen langs met een inleidende nota!*

(***) Onlangs maakte Google al bekend dat de Nederlandse versie van Google Assistant in ontwikkeling is. Die is ‘voor het einde van het jaar beschikbaar’, waarschijnlijk deze zomer al.*

Zes winnaars. - Drie laureaten behaalden 120 punten op 150 in de groep secundair onderwijs. Via het spel van de ex aequo's behaalde het Githo aldus met één meisje en vijf jongens liefst zes winnaars in de Junior Journalist wedstrijd van Nijlen. Van links naar rechts zien we op de foto: Verena Van Hest - Jef Haouari - Jasper Van den Broeck - Hobie Weijerman - Ferre De Cordt - Warre Bulckens.

Welgemeende dank aan pedagogisch directeur Steven Helsen voor de mooie foto. En onze herhaalde gelukwensen voor de laureaten!

Uitslag 2018 Junior Journalist Bevel, Kessel en Nijlen

Secundaire scholen

1. Jasper Van den Broeck, Nijlen – 127/150 punten
Ethan
2. A. Ferre De Cordt, Nijlen – 122/150 punten
Eén voor allen, allen voor één!
2. B. Hobie Weyerman, Nijlen – 122/150 punten
Vriendschap
3. A. Warre Bulckens, Nijlen – 120/150 punten
Hoe Blacky mijn leven veranderde
3. B. Jef Haouari, Emblem – 120/150 punten
Droomvriendschap
3. C. Verena Van Hest, Lier – 120/150 punten
Echte vrienden

Basisonderwijs

1. Linde De Cordt, Nijlen – 117/150 punten
De beste vrienden hebben 4 poten!
2. Peter Dieltjens, Nijlen – 113/150 punten
Het voetbaltornooi
3. Seppe Groenweghe, Nijlen - 111/150 punten
Puk
4. Marie Verbist, Kessel – 107/150 punten
Waarom zijn we niet allemaal vrienden?
5. Ella Heuvelmans, Nijlen – 104/150 punten
Dat ene meisje

Vriendelijke dank!

Onze dank aan alle deelnemers. Voor hun prestatie werden de laureaten alvast door het Davidsfonds van Nijlen en het Davidsfonds van Kessel in de boeken gezet. Cultuurschepen Luc Luyten illustreerde het thema vriendschap met een mooie diamontage en drukte zijn waardering uit voor de deelnemende scholen. Hij dankte DF-voorzitter Walter Caethoven, die de lokale schrijfwedstrijd al voor de 29ste keer trok. Daarna werden onder herhaald applaus de laureaten bekend gemaakt, waarna woordkunstenaars Gaston Van den Branden en Agnes Van Brandt de beide winnende werkjes met veel brio voorlazen. Vriendelijke dank aan de scholen en het gemeentebestuur voor de wijze waarop zij elk jaar de Junior Journalist steunen!

Een speciaal woord van dank

gaat naar onze juryleden: Hilde Versweyveld, Rik Claes, Paul Cambré, Staf Coesemans en Wouter Gouweloose,
en naar Conny van Hoof voor het secretariaatswerk!

De fiere laureaten werden met familie, leraars en vrienden gezellig onthaald op het gemeentehuis door het gemeentebestuur en het Davidsfonds. De 30ste Junior Journalist wordt met het thema "Meesterschap" begin volgend schooljaar gelanceerd. Wie wordt de beste "meester"?

De Blijde Intrede van Pastoor Frans Martin

Op 24 augustus 1952 begon pastoor Martin zijn herderlijke taak in Nijlen. Toen was dat nog een gebeurtenis waarvoor het hele dorp in actie kwam. Weken van te voren werd er gewerkt aan praalwagens en groepen : de welkomststoet moest onvergetelijk worden.

Aan de grens tussen Kessel en Nijlen werd de nieuwe pastoor opgewacht door vertegenwoordigers van het gemeentebestuur en door een stoet van Nijlenaars. Vele verenigingen waren er, maar ook straten en buurten hadden zich ingespannen om er iets onvergetelijks van te maken. Ze hadden praalwagens opgetuigd of groepen gevormd die verwezen naar het geloof (Mozes en de 10 geboden, Laat de kleinen tot mij komen...), naar Kempense tradities en naar historische gebeurtenissen zoals de Slag van Woeringen, 5 juni 1288, waarin Nijlenaars zo dapper gevochten hadden dat ze er een wapenschild aan overhielden, en de Guldensporenslag van 11 juli 1302, uitgevochten op de Groeningekouter onder de muren

van Kortrijk, waarin voornamelijk Vlaamse ambachtslieden en boeren een Frans ridderleger versloegen. Die gebeurtenis inspireerde de jongelui van de Koningin Astridlaan : daarom dosten zij zich uit met maliënkolder, helm en goedendag. Bijgaande foto maakt duidelijk dat er met hen niet te spotten viel.

Het leger bestond uit

- staande van links naar rechts: Staf Nelis, Boni Vertommen (zoon van Roos van Tongel), War Leysen (een van de zingende Nijlense cowboys), te paard aanvoerder Louis Bossaerts (den Hollander), Willi Nelis, Leo Nelis en Frans Bossaerts.

- gekniel: Jef Nelis, Jef Bossaerts, Jos Bastiaens (Post) en Karel Aerts

(zoon van de toenmalige stationschef).

Deze ontvangst illustreert het rijke roomse leven zoals dat in 1952 nog bestond. In St.-Willibrordus waren er nog een pastoor en 2 onderpastoors. De opvolger van Martin begon in 1973 in mineur aan zijn opdracht: niks grootse ontvangst meer. Nu is er nog 1 pastoor en enkele "diakens" voor Nijlen, Bevel, Kessel en Berlaar samen, en worden misvieringen in aantal beperkt, omdat er weinig kerkgangers zijn.

Rik Claes.

Mensen van bij ons

De Bevrijding van onze Dorpen in 1944

Toen de geallieerde invasietroepen in juni 1944 een groot bruggenhoofd op de Normandische kust hadden uitgebouwd, besepte de Duitse bezetter dat dit het einde was van zijn droom om Europa in bezit te krijgen. De Duitsers werden stelselmatig achteruitgedrongen, verloren dorp na dorp, stad na stad. Die nederlagen maakten hen moedeloos. Op enkele opflakkingen van krijgshaftigheid na, verlangden de meeste soldaten zo snel mogelijk terug te keren "in die Heimat." Hierna volgt het relaas van de bevrijding van onze dorpen.

Kessel :

In het laatst verschenen Salvatorblad vernemen we hoe op 9 juli 1944 ook in Kessel een verordening werd uitgevaardigd om alle bomen met een stamomtrek van 0,45 m. tot 1,20 m. om te hakken. Ze zouden verwerkt worden tot de beruchte Duitse "asperges"; dit waren palen van enkele meters lang die 2 tot 3 meter boven de grond uitstaken om het land van zweefvliegtuigen te beletten. De prachtige dreef met Amerikaanse eiken van Baron van Zuylen ging meedogenloos tegen de vlakke.

Dat was een bewijs dat de bevelvoerende Duitse officieren beseften dat zij de strijd aan het verliezen waren.

Vanaf begin september 1944 begon voor de Duitsers een wanordelijke aftocht uit onze regio. Eerst kwamen de nog overgebleven, gehavende

vrachtwagens, daarna de lichtere voertuigen, die zo snel mogelijk over de bruggen van het Albertkanaal

trachtten te komen. Toen volgde een onophoudelijke stoet van in paniek vluchtende Duitse soldaten. In hun angst om zo snel mogelijk weg te komen, pikten ze wat aan fietsen of ander rollend materieel te vinden was. Lekke banden werden niet hersteld, geen tijd daarvoor: ze wilden

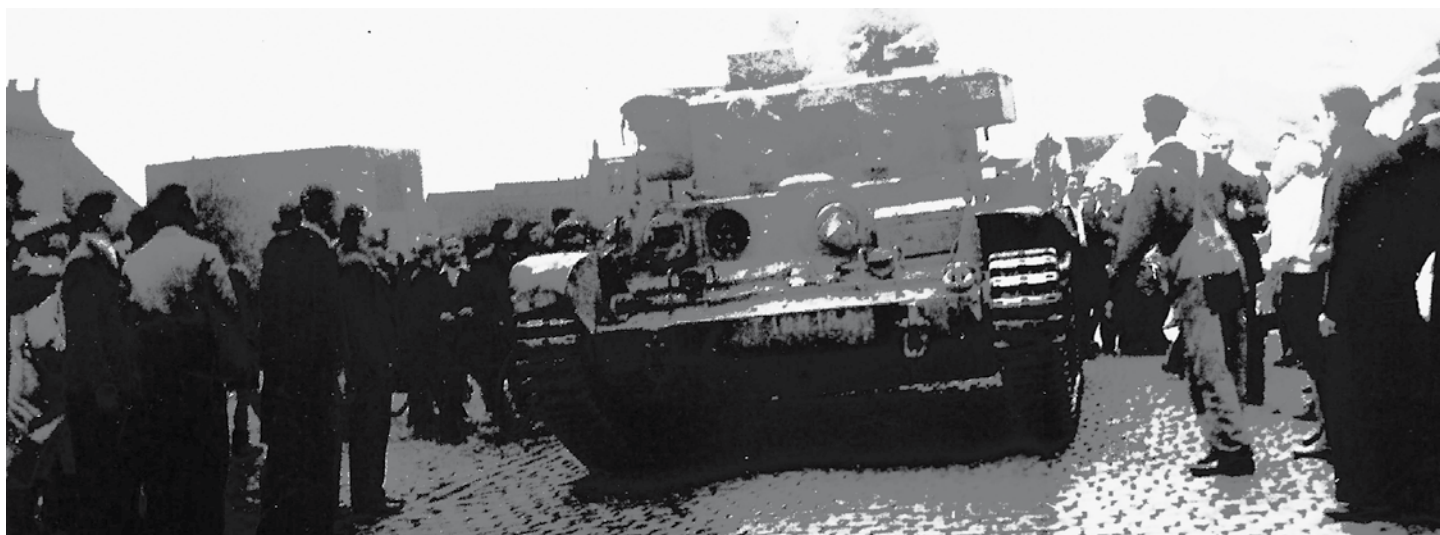
weg, naar huis en namen daarom een andere fiets. Het was een zielige aftocht van een troep gehavende soldaten, die eens deel uitmaakten van een gedisciplineerd eliteleger.

Op 4 september 1944 rond 9 uur 's avonds kwamen de eerste Engelse verkenners in Kessel een kijkje nemen. En op 5 september 1944 daverden Engelse pantserwagens Kessel dorp binnen (foto). Alle mensen snelden de straat op: uitzinnig van vreugde juichten ze de Engelse troepen toe. Kessel was bevrijd!

Nijlen 4 sept. 1944 :

Gans de morgen passerden er Duitse troepen door Bevel, Kessel en Nijlen. Ze zijn aan de aftocht begonnen en willen zo vlug mogelijk over het Albertkanaal geraken uit angst om door de geallieerden ingehaald te worden. De Duitsers worden bekeken en de bevolking denkt: "Zou het dan toch waar zijn. Na vier jaren verlost van het Duitse juk?" Een kleine Pol van een jaar of zes staat aan de brug over de Nijlenbeek, bij het begin van de Bouwelsesteenweg. Hij ziet dit alles gebeuren en krijgt van een vluchtende Duitse soldaat een doosje rozijnen.

De bevrijding van Kessel in 1944. Fotografische impressie van Walter Caethoven

Het ventje proeft ervan en loopt blij naar huis, waar hij het aan zijn moeder geeft. “Ho,” zegt moeder, “vanavond eten we pudding met rozijnen”. En met wat geitenmelk, surrogaatsuiker en een beetje aardappelbloem wordt er een heerlijke pudding klaargemaakt.

Na de middag vermindert de Duitse aftocht. Nu passeren de soldaten die de terugtocht moeten dekken en hun kameraden een veilige tocht naar Grobbendonk en Herentals bieden. Tussen vijf en zes uur loopt het dorp vol met inwoners die nieuws willen vernemen over het oorlogsgebeuren. Hier en daar wordt er al een Belgische driekleur buiten gehangen. Er begint zich een stoet te vormen. Voorop Louis Lieckens met een Belgische vlag, gevolgd door een hele schare Nijlenaars. De geallieerden zijn al in Lier ! hoort men hier en daar zeggen. Met mijn grotere broer volg ik de mensenzee naar het veer. De brug over het Netekanaal hebben de Duitsers nog laten springen: ze ligt in drie delen over het kanaal verspreid. Aan de overkant van het kanaal komt een gepantserde auto aangereden en er worden wat inlichtingen over en weer geroepen. “Morgen zijn wij bij jullie!” is de afspraak. Maar die nacht worden nog een aantal Nijlenaars van hun bed gehaald door de Duitse bezetter.

5 september 1944.

Al van in de vroege morgen staan de inwoners van Nijlen in het dorp hun bevrijders op te wachten. Aan veel huizen hangen nu vlaggen, langs beide kanten van de Statiestraat en verder naar Kessel toe staan mensen de bevrijders toe te juichen. Maar ook de Gemeentestraat en de Bouwelsesteenweg zien zwart van het volk: er wordt gedanst, gezongen en veel gedronken. Bloemen werden naar de soldaten gegooid. Nijlen was bevrijd na vier jaar bezetting; het geluk kon niet op. De ene colonne bevrijders na de andere trok in ijltempo door ons dorp. Op het gemeentehuis was men druk bezig om de inkwartiering voor

Nijlen, mei 1940. Duitse soldaten hebben een tandem opgeëist. Op de achtergrond de door het Belgisch leger opgeblazen Willibrorduskerk.

de Engelse militairen te bespreken, te zien welke lokalen en plaatsen er geschikt waren: scholen, zalen, grote huizen, pleinen en heide om de massa soldaten op te vangen. Tegen de avond was het dorp omgetoverd tot een groot militair kamp. Die avond was het in iedere staminee bal populair met een trommelaar en accordeonist. En dansen maar! Wat konden die tommy's toch swingen, en volgens de meisjes waren het allemaal knappe gasten.

Maar in veel huizen bleef ook de angst; wij waren wel bevrijd, maar voor veel families was het nog een bang afwachten. De verplicht tewerkgestelde, de inwoners voor wie de kostverdiener in Duitsland nog aan het werk was, de weggevoerde, in hun families werd menig vaderons en weesgegroet gepreveld. Bij deze mensen bleef het bang wachten op hen die nog in Duitsland verbleven. Voor sommigen onder hen zou het nog meer dan een half jaar duren, eer zij elkaar zouden terugzien. Maar voor de jeugd brak er een wonderbare tijd aan. Kijken naar tanks, kanonnen en allerhande oorlogsmaterieel. Te veel om op te noemen. Onze buurdorpen Bouwel, Herenthout, Morkhoven,

en een stukje van Herentals werden nog die dag nog bevrijd, maar Grobbendonk en Herentals, werden eerst op 23 september 1944 bevrijd door de Engelsen en de Canadezen. Een reden was het Albertkanaal. Maar ook was de voorhoede te ver van de bevoorradingsplaatsen verwijderd, zodat ze moest wachten op nieuwe troepen en materieel. Deze versterking vertrok in Noord-Frankrijk op 21 september 1944. Het was de 49th West Riding Division. In april en mei 1940 had zij al deelgenomen aan de landing in Noorwegen. Zij was toen gestationeerd in IJsland. Daarom kreeg deze Engelse infanteriedivisie de bijnaam “Polar Bears”. Op hun tocht naar de voorste linies werden die infanteristen overal vreugdevol verwelkomd. In de late namiddag kwamen ze aan in Kessel, waar zij overnachtten. In het boek “De Kempen bevrijd” halen Frans Herwig Jansen, Bernard Clymans, en Gorik Goris uit een verslag van een officier bij de Polar Bears, Kapitein Noel Hardcastle, het volgende aan: “Hier in Kessel was de ontvangst nog grootser en intenser. Elk huis stond voor ons open. Het valt te betwijfelen of er na het avondmaal nog een huis was (behalve dan de toegewezen kwartieren) dat niet ingenomen was door de Lincolns.

Helaas realiseerden we ons dat het avondlijke vermaak ons niet mocht afleiden van onze positie. We waren slechts op korte afstand van de Duitse tegenstander en moesten de volgende morgen een belangrijk waterobstakel overwinnen. Als voorbereiding op deze opdracht liet de bevelvoerende officier de volgende morgen intense verkenningstochten uitvoeren in de buurt van het Albertkanaal. Die toonden aan dat de vijand zich had teruggetrokken en de andere kant van het kanaal had verlaten. Daarom werden er voorbereidingen getroffen om de volgende dag over te steken. Onze zeer intense en doorgedreven training voor het oversteken van rivieren bleek van pas te komen. In de namiddag kregen we nieuwe orders, ditmaal om

het kanaal Antwerpen – Turnhout over te steken.”

Intussen liep Kessel geleidelijk vol met geallieerde soldaten. In de boomloos geworden dreef van Baron van Zuylen hadden RAF-soldaten aan beide zijden van de dreef ruime, donkere kakitenten opgeslagen. De tenten dienden niet alleen tot woonverblijf, maar ook om allerhande wisselstukken en materieel in onder te brengen.

Op vrijdag 22 september rond half twee in de namiddag doken helemaal onverwachts twee Duitse jachtvliegtuigen uit het luchtruim. Raketings scheerden ze over de dreef van de baron en mitrailleurden de hele lengte van het kamp. Het mocht een wonder heten dat er in dit overvolle legerkamp geen enkele dode of gewonde te betreuren viel.

Bevel :

Uit herinneringen van Jef Peeters, in "Sprokkels uit Bevel, Kessel en Nijlen" kunnen we het volgende vernemen. Op 5 september 1944 kwam er een Engelse patrouille op verkenning te Bevel, waar aan de huizen de vlaggen wapperden om hen te verwelkomen. En op 6 september werd er aan de Hemelweg door Engelse RAF-soldaten een "transmissie-unit" geïnstalleerd om radioverbinding te maken tussen Engelse verkenningsvliegtuigen en de grondtroepen die naar Herentals en Geel wilden oprukken. De in Bevel verblijvende "tommy's" waren graag geziene gasten in de Bevelse cafés waar ze hun verzet zochten. Er werd zelfs een voetbalmatch gespeeld tussen RAF-soldaten en F.C. Bevel. De thuisploeg won met 4 - 3. Na de match werd er gefeest. De elf Engelse spelers kregen elk een ruiker bloemen van elf jonge meisjes uit Bevel. Sommige soldaten werden door Bevelse mensen ten huize uitgenodigd. Daar in Bevel om zo te zeggen niemand met "den Duits" had gedaan, verliepen de

eerste dagen van de bevrijding nogal rustig, in tegenstelling met wat elders gebeurde, waar meubels van Duitsgezinden op straat werden gegooid en in brand werden gestoken.

Nooit meer oorlog! Vrede! Dat is de universele boodschap van de IJzer-toren in Diksmuide.

*1. Ruïne 1940
Bevel kerk.*

*2. Nijlen 1944,
kerkplein.*

1. Geen wonder dat Bevel de Engelse bevrijders in 1944 hartelijk welkom heette. De vlaggen wapperden enthousiast aan de huizen. Een nieuwe tijd kon aanbreken!

2. In Nijlen verzamelde een dolgelukkige massa op 5 september 1944 al van in de vroege ochtend om de bevrijders te verwelkomen. We lichtten deze foto uit een film van mijnheer De Deyne.

U ziet beste lezers, dat jeugdherinneringen en het lezen van een goed boek de plaatselijke geschiedenis weer tot leven kunnen brengen. Maar denken we dankbaar aan allen die ons bevrijd hebben, want heel wat van die jongens hebben het niet overleefd. Daarom meer dan ooit GEEN OORLOG MEER.

Pol van Camp

Bronnen : Salvator, Kessels drie-maandelijks cultureel tijdschrift. Sprokkels uit Bevel, Kessel en Nijlen. De Kempen bevrijd, 1944, uitgeverij Davidfonds.

Grafsteen pastoor Kerselaers (1741-1825) ontdekt te Bevel

Op 19 april 2018 werd bij rioleringswerken aan de kerk te Bevel door gemeentewerklieden de grafsteen van pastoor Kerselaers ontdekt. De grafsteen lag verborgen onder de dals aan de zijingang. In samenspraak met het gemeentebestuur zal de grafsteen een plaats krijgen tegen de gevel aan de zijingang van de kerk.

Wie was pastoor Henricus Kerselaers ?

Pastoor Kerselaers werd geboren in 1741 op Hellebrug (Hullebrug), enkele kilometer verwijderd van de kerk van Bevel. Hij stamde af van een der aanzienlijkste families uit de streek. Zijn ouders woonden op een gekende afspanning aan de Grote Nete, op de grens van Bevel en Itegem. Zij hadden op de Nete ook een watermolen en bezaten vele eigendommen in de omtrek.

Hij werd pastoor te Bevel benoemd op 30 augustus 1795, de dag dat Bevel afgescheiden werd van de Bijvang van Lier en bij het kanton Berlaar ingelijfd werd. De Franse Omwenteling stond voor de deur. De Belgische priesters kregen het in die tijd hard te verduren. De besloten tijd (september 1797 tot 1801) brak aan en de pastoor moest onderduiken. Blijkbaar hield hij zich schuil bij zijn ouders

en probeerde van daaruit zo goed als mogelijk zijn parochie verder te besturen.

Kerk geplunderd

Met lede ogen moest hij toezien hoe alle goederen van zijn eens zo rijke kerk werden onvreemd. Op 30 augustus 1801 werd de pastorij, samen

met al de andere eigendommen van de kerk, door een zekere J.B. Mes-sigh uit Antwerpen gekocht voor de som van 21.500 Belgische franken (535 Euro). Tot overmaat van ramp werd de parochiekerk van Bevel door een keizerlijk decreet van 28 augustus 1808 afgeschaft en in een kapel of bidplaats veranderd met een jaarwedde van 300 Bef. 7,50 Euro) voor de pastoor. Maar in 1810 stond hem een nog groter onheil te wachten. In de nacht van 1 op 2 juli werd de pastorij van Bevel om 2 uur bezet door gendarmes en politiebeambten, die in naam van keizer Napoleon de onverschrokken priester gevangen namen. Hij werd overgebracht naar de burcht van Bouillon. Daarna werd hij samen met 14 confraters weggevoerd naar Pièce-Chatel in Frankrijk.

Terug uit ballingschap

13 mei 1814 was voor de parochie een dag van vreugde en blijdschap: haar moedige en aan Rome verkleefde herder kwam na 4 jaar ballingschap vrij. Dit was voor Bevel de merkwaardigste dag van de 19de eeuw. Groot en klein begroetten hem met tranen van vreugde in de ogen. Fier staken de inwoners de hoofden op, omdat zo'n moedig man hun parochie bestuurde. Na zijn terugkeer

De grafsteen van pastoor Kerselaers

begon pastoor Kerselaers ijverig te werken om zijn verlaten en tijdens de Franse Omwenteling geplunderde kerk opnieuw in orde te brengen. Ook spaarde hij geen moeite om het onheil dat zijn ongelukkige ballingschap de aan hem toevertrouwde zielen had bezorgd zoveel mogelijk te herstellen. Hij stelde alles in het werk om de kapel van O.-L.-Vrouw van Bevel weer als parochiekerk te laten erkennen. Brieven en brieven schreef hij aan de geestelijke en wereldlijke overheid, maar tevergeefs. Hij is er niet meer in geslaagd zijn parochie nog als een volwaardige pastoor te besturen. De kapel werd pas opnieuw als parochiekerk erkend door het decreet van 11 juli 1842. Toen was pastoor Kerselaers al 17 jaar overleden. Hij stierf op 2 maart 1825 als rector van de kapel, de parochie Bevel. Tot op heden wordt hij als roemrijkste pastoor van de parochie aangezien. Boven de grafsteen bevond zich vroeger ook een witgeverfd houten kruis met Christusbeeld (zie foto). Toen het Belgische leger in 1940 de kerktoren opblies, gebruikte het zoveel springstof dat ook de kerk vernietigd werd. Het monument bleef evenwel bewaard. Bij de heropbouw van de kerk is de grafsteen mogelijk bedolven geraakt. Zouden er nog Bevelaars leven die daarop een antwoord kunnen geven?

Lena Peeters en Luc Van Looy.

De oude kerk van Bevel.

fem^fma

De Vrouwenbond van Nijlen-centrum neemt na bijna 100 jaar afscheid!

In de kersttijd van vorig jaar ontving De Poemp een kort maar duidelijk bericht van Maria Vervoort, voorzitter van FEMMA Nijlen-centrum alias de Vrouwenbond, in Nijlen gesticht in 1919. “Wij stoppen eind december 2017 met FEMMA hier in Nijlen en hebben nog een aantal oude documenten liggen, zoals boeken met de leden van de jaren 1930 -1940, een oud verslag van het vijfjarige bestaan van de VROUWENBOND. Spijtig genoeg laten verschillende omstandigheden ons niet toe om het 100-jarige bestaan te vieren. Als jullie interesse hebben voor bepaalde archiefdocumenten, laat mij dan even iets weten.”

Bewaring archief

Ons greep het zakelijke bericht van FEMMA echt aan. Komen er werkelijk andere tijden, vroegen wij ons af. Moeten wij andere accenten leggen?

Natuurlijk was onze heemkring geïnteresseerd in het archief van de Vrouwenbond, alias KAV, alias FEMMA. Voorzitter Walter Caethoven stuurde meteen een digitaal antwoord. “Bedankt voor jullie bijna honderdjarige inzet. De Poemp is bereid jullie papieren archief in bewaring te nemen (verslagen, foto’s) en voor inzage ter beschikking te houden. Ook zullen wij graag een bijdrage over jullie werking in De Poemp opnemen.”

Ondertussen hebben Priscilla Buermans en Pol Van Camp, bestuursleden van De Poemp, een eerste inventaris gemaakt van het ons via Angèle Bertels overhandigde archief. Geïnteresseerden kunnen altijd contact opnemen met een Poempist(e).

Walter Caethoven, telefoon 03.481.85.70.

De oorlogsjaren van Jefke Tielemans

Wat snuisteren tussen aangeboden koopwaar van een garageverkoop al niet kan bijdragen voor een heemkundige kring, in ons geval "De Poemp". Zo vond Alfons Lenaerts, verwoed verzamelaar van alles wat interessant is over Nijlen, een bundeltje geschriften over enkele jongeren van Nijlen, tijdens de periode van juist voor de Eerste Wereldoorlog. Een van hen was Jefke Tielemans. Van Alfons mochten de mensen van de "De Poemp" het bundeltje kopiëren voor een bijdrage in ons heemkundig tijdschrift. Hier de tweede bijdrage.

Zwemmen in zijn blote flicker!

Juli 1914. Het is goed weer en de Kloon vraagt aan zijn gezellen: "Willen we eens een wandeling maken?" "Naar waar?" vragen ze. "Naar Bevel, naar de Hel. Eerst langs den Hemel en dan langs het Vagevuur. Zo komen we aan de boerderij de Hel!" stelt de Kloon voor. "Ja, akkoord!" En de zes vrienden gaan langs de Vier Uitersten, dan langs de Bevelsesteenweg tot voorbij de Houten Molen. Dan rechtsaf, naar den Hemel en het Vagevuur. Zo komen ze aan de Hel. Naast de boerderij loopt een karrenspoor tot aan de Grote Nete. Daar rusten ze uit in de blakende zon. "Mannen, willen we 'is' gaan zwemmen?" vraagt de Kloon. "Hedde ga een zwembroek baa?" "Nee." "Och, wie ziet dat, hier komt geen man!" Zo gezegd, zo gedaan. Allen trekken ze hun kleren uit en in een wip zitten ze in het water. Ze kunnen allemaal goed zwemmen. De Kloon zegt: "Dat is plezant, zo met niks aan". Jefke ligt stil in het water. Er komt een visje vlak voor zijn mond liggen. Hap! en hij heeft het visje in zijn mond. Hij doet teken naar de anderen. "Dat is een dode," zegt Louis van Roos Polis tegen Boer van de Max. Ze komen allen kijken. Jefke laat het visje in zijn handen vallen. Het leeft en het is wel twaalf centimeter lang. Hij laat

Jefke Tielemans kan met "De Witte" van Ernest Claes vergeleken worden. Beiden organiseerden een blote zwembeurt. De Witte verloor er echter zijn kledij bij, Jefke niet!

zijn handen in het water zakken en het visje zwemt weg. Niemand heeft gezien dat de dijkwachter op de dijk staat. "Jongens, jullie hebben geen zwembroek aan en jullie weten dat het verboden is naakt te zwemmen!" De Kloon: "Mijnheer wij waren niet van plan te gaan zwemmen. We waren tot hier gewandeld en het is zo warm!" "Zijt u er maar ingesprongen?" zegt de dijkwachter dan. Hij haalt zijn boekje boven en zegt: "Gij gaat een voor een bij mij komen en uw naam en adres opgeven." In adamskostuum, hun hand voor hun zwabberke, werd de plicht voldaan. "Snel nu uw kleren aantrekken. Daar zult ge niet goed van afkomen. Zie dat het niet meer voorvalt." Er is echter niets van gekomen. Maar goed ook. De mensen praten al genoeg van den oorlog...

Met een onverschrokken bende de oorlog in

Bij Mieke Verbraeken was haar broer Frans komen inwonen, een man van in de zestig. Hij verdiende zijn kost met het opkopen van boter bij de boeren. Men zag Frans alle dagen gaan met zijn boterkorven. Altijd droeg hij houten blokken aan zijn voeten, hij had geen velo en deed alles te voet. De enen dag haalde hij de boter op bij de boeren, en de volgende dag stapte hij ermee naar Antwerpen. Bijgevolg had hij om de veertien dagen nieuwe klompen nodig. Op een avond zat de Kloon met zijn gevolg weer eens bij Mieke Verbraeken, Frans komt binnen met zijn boterkorf vol geladen met verse boter en de Kloon zegt "Frans, uw klonen zijn versleten!" "Dat is niks Kloontje, ik heb er al andere besteld." Een beetje later komt Frans van achter met een volle pan gebakken patatten, zet zich aan tafel, neemt een roggebrood uit de lade en vat aan met eten. De Kloon: "Frans, ik geloof dat gij niet goed zijt." "Nee jong" weerlegt Frans en eet verder. Allen staren verwonderd naar Frans; die speelt de volle pan gebakken patatten en het roggebrood naar binnen. "Hebt ge van uw leven zo iets gezien", zegt de Kloon, "wel Frans, nu geloof ik toch dat gij niet goed zijt jong." "Dat is zo Kloon, maar daar is iets op til." "Wat dan wel?" vraagt de Kloon. "Wel," zegt Frans, "in Antwerpen zeggen ze dat er een oorlog op komst is!"

Naar Kessel fort om boerderijen af te branden

Een paar dagen nadat Frans dat gezegd had, werden de fabrieken

stilgelegd, de namen opgeschreven. De volgende morgen om acht uur werd er verzameld aan het station van Nijlen. Iedereen was gewapend met een schup of bijl, een kapmes of een troffel. Toen iedereen present was, trokken ze naar Kesselfort. Alles moest platgelegd worden, de houtkanten en de bomen. Er werden ploegen gevormd. De Seppe kwam in de ploeg van meester Lambrechts en de Kloon zorgde dat ook hij bij deze ploeg kon aansluiten. De boerderij van Caluikens moest afgebrand worden. De boer kreeg veertig uur om te verhuizen. Er stonden veel fruitbomen in de tuin. Die moesten allemaal tegen de vlakke. Karel van Roos Polis zegt "Van deze appelboom moet ik mijn zakken vullen." En Karel klimt in de boom. De Kloon roept: "Kom, mannen, zagen! Mannen, a valt." Karel als de bliksem naar beneden. De Kloon zegt: "Karel, gij zijt toch ne lompe jongen." "Waarom," vraagt Karel. "Wel als de boom afgezaagd is, kunt ge van de grond de appelen plukken." Ze waren aan de dreuf van den Helleman, het was het laatste bos voor die dag. De Kloon en Karel hadden een paar struiken patatten uitgetrokken en de patatten in de as van het verbrande hout gelegd. Ieder smulde ervan mee. In een paar dagen lag het halve bos plat. De mannen hadden gezien dat er nog veel wild in het bosje verscholen zat: fazanten, konijnen en zo meer.

De ploegbaas, meester Lambrechts, deed na de middag gewoonlijk een dutje; hij was al zo jong niet meer. De Kloon zag direct kansen: "Mannen, willen we eens een paar konijnen vangen?" Ze vormden een cirkel en maakten die kleiner en kleiner. Op het laatst zaten er nog vijf konijnen in de kleine cirkel. Hiervan konden ze er twee vangen. "Wat gade er nè mee doen?" vroeg Karel. "Geef ze maar aan mij", zei de Kloon. Hij liep snel naar de boerderij die moest afgebrand worden en kwam terug met een oude duivenmand. "Ik neem ze mee naar huis." "Kloon, wat gade zeggen tegen

de gendarmen die aan het statie ons staan op te wachten voor controle?" "Dat ik die thuis ga laten lopen; hier staan toch geen bossen meer." De Kloon is er goed mee thuis gekomen, en de familie Bossaerts heeft er goed van gesmuld.

Jef Tielemans naar Holland

Oktober 1916. De Seppe, alias Jef Tielemans, moet een opdracht uitvoeren, hij is 16 jaar en moet in Holland geraken. Wat hem uiteindelijk gelukt. Maar hij kon niet meer terugkeren, daar de grens nu afgezet was met een elektrische draad en de doorgangen streng bewaakt werden. Hij is dan al die jaren in Holland gebleven. Daar sloot hij zich aan bij de Belgische padvindders. Op een zomerse dag in 1917 is hij getuige te 's-Hertogenbosch, van de eedaflegging van Prins Hendrik, gemaal van koningin Wilhelmina. Prins Hendrik gaat tot in het midden van het terrein, tot aan de vlag, en met heldere stem legt de Prins de drie padvinddersbeloften af. Ik zal ernstig trachten mijn plicht te doen tegenover God, Koningin en Vaderland. Iedereen helpen waar ik kan. De padvindderswet gehoorzamen. Daarna schouwde de Prins samen met Baden Powell en het gevolg van de Prins de Nederlandse en Belgische padvindders en hun Engelse leidsters. Voor Jef moet dat wel de belevenis van zijn jeugd geweest zijn. Waarschijnlijk is Jef de eerste Nijlense padvinder geweest.

11 november 1918, wapenstilstandsdag. Terug in Nijlen.

Op 11 november 1918, wapenstilstandsdag kwam Jef 's avonds in Nijlen aan bij zijn ouders, na 13 maanden afwezigheid. Die vertelden hem dat er een trein stond van in Lier tot in Herentals en dat de wagons gevuld waren met al wat je je kon indenken. De volgende morgen ging Jef zijn kameraden opzoeken. Hij was nog geen honderd meter van de spoorweg als er een man naar hem staat te wenken. Jef keek eens achterom en zag dat hij alleen was.

Hij liep naar de man toe, het was Gust Sluyts. "Jefke, kom eens gauw helpen, want daar staat een wagon in brand. Er naast staat een wagen met bommen. Ik heb hem al afgekoppeld, help hem eens wat verder wegduwen." Het was de hoogste tijd, want hij stond al warm. Deze man August Sluyts, bijgenaamd Gust van Pachtters, was vroeger rangeerder geweest in het station van Nijlen. Hij woonde in het spoorweghuis aan de Herenthoutsesteenweg. Deze man was een held. Wat zou er gebeurd zijn als hun poging mislukt was, nu juist na de vrede. Dat zou een ramp geweest zijn voor Nijlen.

De bende van Seppe, alias Jozef Tielemans

Volgende personen waren lid van deze vrolijke bende: Alfons Bossaerts, de Kloon, was de hoofdman; Jozef Tielemans, de Seppe, was de secretaris. Verdere leden waren Louis en Karel Van Beek (van polis), Gustaaf Van Calster (de nootjes), Alfons Van Calster (broer van de Max), Louis en Peter Dieltjens (van de Pito), Jan Gui (van Jef Gui) en Louis Crauwels (van 't kapmes).

U ziet, beste lezer en lieve lezeres, dat de zeden en gewoonten in ons geliefd Nijlen in honderd jaar veel veranderd zijn. Ten goede of ten kwade? Dat laten we aan uw oordeel over!

*Aangebracht
door Pol Van Camp.*

Vloerfabriek A. De Vos-Kets

Voor er een trein in het station van Kessel-Statie stopte (1896), gingen onze dorpsgenoten die in Antwerpen werkten, vooral aan de haven, te voet naar 'de Kantonier' in Emblem. Daar op het kruispunt van de Lierse- en de Broechemsesteenweg was een tramhalte naar Antwerpen. Van een brug over de Kleine Nete was toen nog geen sprake. Ze gingen langs 't Seppeke, waar ze met een bootje overgezet werden, tot aan de 'Kantonier' en namen daar de tram naar "'t stad", naar Antwerpen. Een regelmatige 'overzet' over de Kleine Nete tussen beide oevers kwam er pas, nadat de dijken verhoogd waren. Zo kwam een einde aan de gewoonte om bij laag water op blote voeten en met opgestroopte broekspijpen door het water te waden.

Voor al Alfons De Vos, een boerenzoon met een ijzeren wil, die wist van aanpakken, heeft bijgedragen tot de groei van de Statie. Hij heeft er de "Vloer -en Cementfabriek De Vos-Kets" gesticht. Lowie, officieel Ludovicus, de vader van Fons, was geboren in Kessel in 1839 en gehuwd met een Bevelse schone, Philomena Liekens. Het koppel boerde op het Visseneinde tegen Nijlen en "kocht" zeven kinderen, van wie Fons, geboren op 18 november 1881, de jongste was. Toen hij 12 jaar was, viel hij uit een kersenboom, brak zijn linkerarm en kreeg hierin 'het vier', zoals dat hier genoemd werd. Hij werd enkele keren geopereerd, met als gevolg dat van zijn arm nog slechts een stompje overschoot. Hij zou nooit op het veld kunnen werken. Boer worden en de boerderij overnemen zat er niet meer in. Fons kreeg daardoor wel de kans om te studeren en ging enkele jaren naar het Sint-Gummaruscollege te Lier. Niettegenstaande zijn handicap was hij er altijd 'gere bij'. Waarschijnlijk was hij dat 'schoolgaan' tamelijk vlug beu. Hij ging aan 't werk in een vloerfabriek in Lier. Daar hij alles moest doen met één arm, kreeg hij volgens zijn naaste familie een enorme kracht in zijn rechterarm. Op een zekere dag had zijn baas vernomen, dat ergens in een fabriek

in Duitsland een hydraulische pers gebruikt werd. Fons werd daarheen gestuurd om er kennis mee te maken. Toen hij hiervan stiekem een tekening probeerde te maken, werd hij betrapt en moest hij voor straf een enorme ketel, volgens Fons, "zo groot als een woonkamer," vullen.

Hij was zeer leergierig en dat had men bij de firma Kerkstoel in Heist-op-den-Berg gezien. Fons mocht daar aan het werk als "conducteur" of werfleider. In 1909 huwde hij met een Lierse schone, Julia Kets. "Dat ze met onze vava begon te vrijen, was tegen de zin van haar vader,

omdat dieën met zijnen enen arm toch niet in staat was de kost te verdienen". Daarop zou Fons geantwoord hebben: "Pas maar op, want ik zal u later nog moeten onderhouden".

Het koppel, Fons en Julia, vestigde zich na hun huwelijk in Kessel-Statie, waar Julia een winkeltje inrichtte en zelfgemaakte matrozenpakjes verkocht én een paar bakjes...haring, aangebracht door Fons. Zo spaarde Julia een mooi potje bijeen, waarvan Fons niets wist, tot hij op een avond een bonbonnière of snoepdoos van het nachtkastje stootte en hieruit een flink bedrag over de vloer rolde. Dit werd in 1912 het begin van een eigen fabriek en het einde van het winkeltje van Julia.

De oorlogsjaren '14-'18 zetten een domper op het werk in de fabriek, maar Fons zocht naar meer werk en vond een systeem uit om... borstelstelen te maken, waarmee hij toch zijn gasten (of enkele van hen? aan het werk kon houden. Op een dag werd hij door de Duitse overheid op het matje geroepen en "mocht" hij voor 14 dagen naar de gevangenis in Antwerpen. De tocht naar 't prison gebeurde te voet,

Vader De Vos - Kets, derde links op de foto, begon in juni 1913 een fabriek van cementartikelen. Hij poseert hier met zijn voltallig personeel.

begeleid door twee Duitse soldaten. Vermoedelijk was de reden van zijn gevangenschap het kappen van hout in zijn eigen bos, wat door de Duitsers verboden was. In 1945 verhuisde het gezin De Vos naar het Visseneinde in Kessel. Toch kon hij het niet laten om iedere morgen naar zijn fabriek te rijden met een aangepaste brommer. Tot dat niet meer kon en zijn zonen de zaak overnamen.

We schrijven 1943: Daar het aantal inwoners van Kessel-Statie flink was aangegroeid, oordeelde het bisdom dat hier een nieuwe parochie kon gesticht worden. Men ging op zoek naar een geschikte zaal, die dienst kon doen als voorlopige kerk. Die vond men, dankzij... Fons De Vos. *(vervolgt)*

Kessel-Statie begin 20ste eeuw. Rechts voor de spoorweg staat nu de kerk. Links vooraan het spoorweghuis en daarachter het stationsgebouw, in 1944 verwoest.

*Lichtjes aangepaste tekst van Amanda De Vos,
dochter van Fons De Vos*

Lezers schrijven

Nieuwe medewerker (en een nieuw boek?)

“Als nieuwe medewerker binnen het Briljante Kempen project ben ik verantwoordelijk voor de realisatie van het boek over de geschiedenis van de Kempische diamantslijperij,” schrijft ons Ziggy Adriaensens. Vanwege de nauwe betrokkenheid (van Walter, De Poemp en Nijlen) bij dit project zou Ziggy Adriaensens graag eens kennismaken. Je bent welkom, beste Ziggy. Dat boek is namelijk al meer dan vijf jaar onderweg en schijnt tot onze spijt een eindeloze vaart te moeten doen. Misschien kunnen we daar samen met de heemkringen van Kempens Karakter echt verandering in brengen! Ziggy is te bereiken bij Briljante Kempen op 014.22.97.40 of op het e-adres ziggy@kempenskarakter.be

Luc Verachtert (Heemkring De Brakken, Oelegem)

berichtte ons dat zijn heemkring op de meelzolder van de stenen molen van Oelegem foto's gaat tentoonstellen van alle verdwenen molens binnen een straal van 12km van Oelegem. Luc vroeg de medewerking van De Poemp om oude molenfoto's te leveren van Bevel, Kessel en Nijlen voor de expositie. Aan die wens hebben wij ondertussen digitaal voldaan, al is de kwaliteit, gezien de ouderdom, niet altijd even goed. Succes verder, Luc. En, lieve lezer, onze vraag naar oude molenfoto's (om te kopiëren) blijft onverminderd bestaan!

Wervik vraagt medewerking van Nijlen.

De Cultuurdienst van de stad Wervik vroeg medewerking aan de gemeente Nijlen voor de aanlevering van gegevens over de naar Nijlen uitgeweken vluchtelingen bij de evacuatie van Geluwe en Wervik in 1917. De vraag kwam met enige vertraging ook bij De Poemp toe. Voorlopig ontdekte Rik Claes dat er 26 mensen van Komen (Comines) en 90 uit de frontstreek rond Armentières (Frankrijk) in die periode in onze gemeente gastvrij onderdak vonden. Wie van onze lezers weet er meer van?

De Poemp gedenkt genegen

Dochter Nancy bezorgde ons het gedachtenisprentje van haar vader **Louis Van Dessel**, waarvoor onze dank. Louis was de echtgenoot van José Bossaerts. Hij werd te Gestel geboren op 20 februari 1935 en overleed in het Heilig-Hartziekenhuis van Lier op 30 juli 2017. Velen kenden Louis als minzaam man van de gemeentelijke technische dienst en als duivenmelker "in hart en nieren". "Je hart heeft voor ons geklopt, je ogen hebben ons tot het laatst gezocht. Rust nu maar uit!" zegt het gedachtenisprentje.

Jos Langmans, echtgenoot van Wieza Van den Eynde, werd te Kessel geboren op 27 juli 1938. Hij overleed te Edegem in het UZA op 19 februari 2018. "Als ik doodga, verstik me dan niet met je tranen, maar schep een herinnering aan mijn lach, daar waar ik gelukkig was," zegt het gedachtenisprentje.

Rosa Wagemans was de weduwe van Emiel Faes. Rosa werd te Herenthout geboren op 26 juni 1928. Zij overleed in het Heilig-Hartziekenhuis van Lier op 26 februari 2018. Ons medeleven aan de familie.

Alfons Raets is thuis, in familiekring, rustig ingeslapen op 15 maart 2018. Zo bericht het gedachtenisprentje dat echtgenote Melania Moons ons bezorgde. Bedankt, Melania. Alfons werd geboren te Kessel op 2 augustus 1927. Hij behoorde tot de groep negentigjarigen van De Poemp

en was een gekend lid van Turnkring Lenig en Vlug. "Ik ben gezegend geweest met het levenstraject dat ik mocht afleggen", zegt Alfons. Een mooi besluit voor een gedachtenisprentje...

Willy Cambré overleed onverwacht op 22 maart 2018 in het WZC Heilig Hart te Nijlen. Hij werd te Nijlen geboren op 18 april 1943 en was "Lid van de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia en van NVA" lezen wij op het gedachtenisprentje. En zo kennen wij Willy: een gelovig, goedlachs en overtuigd Vlaming. "Later zien we mekaar weer" besluit het prentje.

Julia De Pooter werd op 24 november 1926 te Kessel geboren. Zij overleed zachtjes op 01 april 2018 in het WZC Heilig Hart te Nijlen. Ons welgemeend medeleven aan de familie.

Angela Budts werd op 19 april 1936 geboren. Zij was de echtgenote van Frans Kegelaers. Wij vernemen dat zij op 11 mei 2018 van ons is heengegaan. Onze deelneming aan de familie.

Julia Roelans werd op 08 december 1930 geboren en huwde Alfons Raymond Op de Beeck. Wij vernemen bij het ter perse gaan dat zij overleed in mei 2018. Onze welgemeende deelneming aan de nabestaanden.

Staf Hendrickx werd geboren te Herentals op 22 november 1934 en overleed thuis te Grobbendonk op 4 juni 2018. Staf was gehuwd met Marcelle Scieur en had jaren een elektriciteitszaak op de Bevelse steenweg (nu post).

Delphine Engelen werd te Nijlen op 3 maart 1929 geboren. Zij huwde Jos Peeters en is in het WZC Heilig Hart op 20 juni 2018 zachtjes overleden. Onze oprechte deelneming bij het heengaan van een lieve moeder en bomma.

Jozef Van Roie zag het levenslicht in de Looystraat op zaterdag 5 januari 1924. Hij trouwde met Irena De Reyck op 20 oktober 1945 in de "ouw Gildenzaal", de toenmalige Nijlense noodkerk. De oorlog had hen beiden niet veel geluk gebracht, maar zij bleven een mensenleven trouw samen. (*Lees ook Walter Caethoven in Poemp 49, blz 3 en Jos Thys in Poemp 90, blz. 15/16*).

Op 20 juni 2018 is Jos zachtjes ingeslapen in het WZC Heilig Hart te Nijlen. Wij wensen Irena veel sterkte toe in deze moeilijke dagen.

Overlijdensbericht

Onze heemkring gedenkt genegen de trouwe lezers van wie we afscheid moesten nemen. Wij zouden het daarom waarderen, mochten wij van de nabestaanden een overlijdensbericht en gedachtenisprentje ontvangen op het adres De Poemp, Zandvekenvelden 12A, 2560 Nijlen. Dank U!

OPEN

ZONDAG 9 SEPTEMBER 2018

MONUMENTENDAG

DAG

Doorlopend begeleide wandelingen door het kasteel en het park.

Ervaren gidsen nemen u mee doorheen de rijke geschiedenis van het kasteel. Laat u verbazen door de prachtige omgeving!

Parkwandelingen om 13u en om 15u.

Onze gedreven natuurgidsen vertellen je alles over de vele indrukwekkende bomen die vaak al decennia lang hun plekje hebben in het park.

Puzzelende prinsen en prinsessen

Jonge speurneuzen zijn welkom om hun puzzeltalenten te komen tonen. Een originele uitdaging (en een prijsje voor elke deelnemer) ligt voor hen klaar!

Met de medewerking van o.m. Heemkring De Poemp

BINNENSTE BUITEN

Kasteel De Bist,

9 september 2018 11u - 18u
Beukenlaan 16 2560 Kessel
<https://www.nijlen.be/omd>

to samenzwekking.com

Vlaanderen

Agentschap
Olivier van
Briguel

Mensen aan De Poemp

Jos Bastiaens, 03.481.81.90

Flor Dieltjens, 03.481.70.41

ereleden

Priscilla Buermans, 03.411.11.36

Walter Caethoven, 03.481.85.70

Hendrik Claes, 03.481.82.58

Frans Lens, 03.480.04.81

Lena Peeters, 03.481.73.99

Jos Thys, 03.411.21.98

Pol Van Camp, 03.481.74.38

Ludo Van Gestel, 03.481.85.47

Marc Verreydt, 03.480.73.16

In het
kort

Over lidnummers en abonnementen

Uw lijfblad wordt al enkele jaren verzonden onder folie via tante post. Boven uw adres, geprint op de omslag, vindt u uw lidnummer terug. Noteer dat lidnummer dus even op een goed plaatske, zodat u bij de hernieuwing van uw abonnement ook feilloos uw lidnummer kan vermelden. Natuurlijk kan u voor vragen altijd terecht bij Jos Thys (tel. 03.411.21.98) of Walter Caethoven (tel. 03.481.85.70).

Over foto's en illustraties

Beschikt u over foto's of illustraties die mogelijk in ons tijdschrift kunnen gebruikt worden, dan maken wij daarvan graag een digitale kopie. Neem daartoe contact op met één van onze bestuursleden (zie telefoonlijst hiernaast). Binnen de kortste tijd bezorgen wij u het origineel terug. Tenzij u het aan De Poemp wil schenken. In elk geval bedankt voor de medewerking!

Werkten mee aan dit nummer :

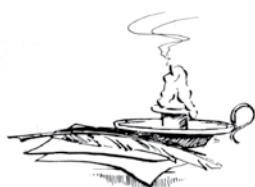
Redactie : Priscilla Buermans, Walter Caethoven, Rik Claes, Frans Lens, Lena Peeters, Jos Thys, Pol Van Camp, Ludo Van Gestel, Marc Verreydt

Fotografie : Walter Caethoven (telefoon 03.481.85.70)

Tekeningen : Dirk Liekens, Marc Verreydt

Grafische vormgeving en zetwerk : Walter Caethoven

Eindredactie : Rik Claes

Je kan onze "Poemp" ook op het internet vinden. We beschikken over een eigen, volwaardige webstek. Het adres is: www.depoemp.be. En natuurlijk hebben wij ook een e-postadres: post@depoemp.be

Uitgegeven met de steun van
Kempen Karakter en de Vlaamse Overheid.

© 2018 - Heemkring Davidsfonds Nijlen

Nieuwe abonnementen: Stort 7 Euro op rekening BE 51 8538 1261 0862 van DF Nijlen met vermelding van naam, adres en "abo Poemp".

DE POEMP □ DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
HEEMKRING DAVIDSFONDS NIJLEN □ 25-STE
REEKS □ NR. 98 □ ZOMER 2018 □ V. U. : WALTER
CAETHOVEN - ZANDVEKENVELDEN 12A - 2560 NIJLEN